

Storm

Ik hoop dat het voor u anders was. Maar door verschillende negatieve familiale omstandigheden, was voorbije maart voor mijn gezin een maand die we gauw willen vergeten. Op zulke momenten komt het wel eens voor dat mijn vriendin de zin van het geloof in twijfel trekt. Want als God zoveel van mensen houdt, waarom laat Hij dan toe dat brave mensen slechte zaken moeten meemaken? En kan Hij niet ervoor zorgen dat al het slechte in de wereld verdwijnt?

Op een moment waarop wij met lijden in ons leven geconfronteerd worden, zouden we kunnen teruggrijpen naar het verhaal van Job. U weet wel, de rijke man die letterlijk alles verloor – tot zelfs zijn gezondheid toe – maar een trouwe dienaar van God bleef: “Al het goede aanvaarden wij van God. Zouden wij dan ook het kwade niet aanvaarden?” (Job 2, 10). Of we kunnen lezen hoe Jezus veertig dagen lang in de woestijn verbleef en daar door de duivel op de proef werd gesteld, maar hoe Hij weerstand bood en trouw bleef aan Zijn Vader (Mat. 4, 1 – 11).

Zelf kies ik liever voor het verhaal van de storm op het meer. Ter opfrissing van het geheugen: Jezus steekt met een aantal leerlingen het meer over. Plots komt een storm opzetten, en de golven vullen de boot met water. Jezus ligt echter te slapen. De leerlingen maken hem wakker, en roepen: “Heer, red ons! Wij vergaan!” Jezus bedwingt de storm, en spreekt Zijn leerlingen vermanend toe: “Waarom waren jullie bang, kleingelovigen? Hebben jullie nog steeds geen vertrouwen in Mij?”

Als het stormt in ons leven ...

Wat is dat precies, een storm? Het kan een echte storm zijn, of een andere vorm van natuurgeweld. Het kan om een oorlog gaan. Maar het kan ook veel kleinschaliger. Het kan ook in ons eigen leven stormen. In onze familie, in onze vriendenkring, op het werk, soms zelfs in ons hoofd.

En bij al die verschillende soorten stormen is er een gemeenschappelijke factor. Telkens als mensen door tegenslagen of rampen worden getroffen, hoor je hetzelfde: “Waar is God nu? Waarom laat Hij dit toe? Ziet Hij dan niet hoe wij in de ellende zitten?” Het is een kreet van wanhoop, net als de apostelen die aan Jezus gaan vragen: “Kan het U dan niet schelen dat wij hier aan het vergaan zijn?” Het is een begrijpelijke, menselijke reactie. In het verhaal van Job lezen we hoe Jobs vrouw niet alleen deze vragen stelt, maar zelfs nog een stap verder gaat. Slechte dingen gebeuren, of je nu in God gelooft of niet – dus waarom zou je überhaupt nog op God willen vertrouwen?

Wanneer alles tegenzit, wanneer wij in de put zitten en geen uitweg zien, krijgen wij soms de indruk dat God slaapt. Hij hoort ons niet, Hij ziet ons niet. Of Hij wil ons misschien niet horen of zien? Het lijkt erop dat Hij ons de rug heeft toegekeerd. En we voelen ons verlaten, alleen, in de steek gelaten.

Ons geloof niet verliezen ...

Net als de apostelen tijdens de storm, voelen wij op zo'n moment de nood om met onze vragen en klaaggebeden naar God te gaan en te roepen, "Kijk naar ons! Wij zitten hier in de miserie! Maar wij vertrouwen op U, en wij geloven dat U het voor ons zult oplossen." Wij willen Hem eens gauw wakker maken, en dan zal Hij voor ons uit de hemel neerdalen en met één gebaar al onze miserie wegtoveren.

Maar dan spelt Jezus Zijn leerlingen de les. Op hun vraag waarom Hij sliep, waarom de storm Hem blijkbaar niet veel kon schelen, antwoordt Hij: "Kleingelovigen! Waar is jullie vertrouwen?" Het is een antwoord waar wij als gelovigen nogal van opkijken. Jezus zegt immers niet: "Jullie zijn goede gelovigen, omdat jullie Mij geroepen hebben en om hulp vragen." In plaats daarvan zegt Hij het omgekeerde: "Waar is jullie geloof gebleven?"

Het is echter logisch dat Jezus deze vraag aan ons stelt. Hij is immers bij ons, in de boot. Ook al hebben wij soms de indruk dat Hij afwezig is, dat Hij niet ziet in welke stormen wij terecht komen, Hij is altijd bij ons. En het geloof, het vertrouwen dat Jezus van ons vraagt, is niet dat wij tot Hem roepen om ons te komen redden – maar dat wij zouden weten dat Hij er al is, naast ons, bij ons, met ons. Denken wij maar aan het lied, heel toepasselijk in de Paastijd: "*Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen*".

Door de storm heen ...

Van tijd tot tijd zal het onvermijdelijk flink stormen, ook in ons leven. Geloof is geen tovermiddel dat stormen doet verdwijnen. Geloof is wat we nooit mogen verliezen, net omdat we door de storm heen moeten. Maar wij staan er niet alleen voor. God staat ons bij, Hij laat ons niet in de steek.

Door de steun die God ons geeft, lijkt het misschien alsof Hij de storm het zwijgen kan opleggen. Maar eigenlijk krijgen wij gewoon de kracht om ons niet door de storm te laten overweldigen, maar om rechtop te blijven staan en door te gaan. Dat is de kracht die we kunnen halen uit ons geloof. Dat is het vertrouwen dat ons helpt om uiteindelijk door elke storm heen te geraken.

(Robert Michel)